

[Forsvarsministeren.]

Aarhus og Korsør—Nyborg. Den danske Ministryerstyrke er siden udvidet meget betydeligt ved Laan af Materiel fra de Allierede, og efterhaanden er den bemanded med dansk Mandskab, saaledes at man kan sige, at det faatallige Personale, vi raader over nu, vil kunne finde fuld Anvendelse i den danske Ministryerflotille.

Der har i sin Tid været en tysk Ministryerstyrke her i Landet paa i alt ca. 6 000 Mand. Denne Styrke er nu formindsket til ca. 30 Skibe med et Personel paa henved 2 000 Mand. I Oktober i Fjor har Søværnet overtaget hele den operative Ledelse af alle de hernævnte Ministryere, samtidig med at de britiske Ministryere er trukket tilbage, og det danske Søværn har derfor faaet større Mulighed for at kunne disponere saavel i Henhold til de Forpligtelser, vi har som Medlem af De Forenede Nationer, som ud fra de særlige Interesser, vi maa have her i Landet. Paa Grund af det meget sene Tidspunkt paa Aaret har man dog ikke endnu kunnet opnaa det fulde Udbytte af den Kommando-ordning, og Gennemførelsen af Hovedopgaverne har i nogen Grad maattet medføre, at Særopgaver og Specialønsker fra visse Dele af det danske Erhvervsliv har maattet stilles i Baggrunden. Der er kun anlagt nye Ruter i meget faa Tilfælde, og dette medfører, at Skibsfarten i mange Tilfælde — og det gælder ikke blot den af det ærede Medlem Hr. From omtalte Grenaa—Hundestedrute — maa ledes ad en Omvej med deraf følgende Merforbrug baade af Tid og af Brændsel. Men dette har nødvendigvis maattet være det første Stadium, thi foruden at kræve Tid til Ministryingning saa kræver Anlæg af nye Ruter baade Afmærkningsmateriel og Vagerskibe, og Fyr- og Vagervæsenet har allerede, paa Grund af det Arbejde det har med de eksisterende Ruters Afmærkning, været mere end fuldt beskæftiget. Men man kan dog sige, at med det nu eksisterende Rutenet er Skibsfarten mellem alle vigtige danske Havne sikret.

Da baade de tyske Ministryere og de danske Fartøjer, som har været taget i Brug af Tyskerne, jeg havde nær sagt selvfølgelig, har vist sig at være i meget daarlig Forfatning, har man i Vintertiden, hvor Vejforholdene og det kortvarige Dagslys lægger Hindringer i Vejen for større Ministryingsarbejder, lagt Hovedvægten paa at faa foretaget et grundigt Eftersyn af Skibene. Til Foraaret vil det da være muligt at tage fat med fuld Styrke paa de mange Opgaver,

som endnu venter paa dette Omraade. Af disse Opgaver skal jeg nævne fire: for det første fortsat Kontrol med og Udvidelse af det eksisterende Rutenet, for det andet Strygning af de vigtige Fiskepladser, især de Dele af Fiskepladserne, hvor man under Fiskeri har konstateret Tilstedeværelse af Miner, for det tredje Strygning for at sikre Hævning af Vrag rundt om i vore Færvande, og for det fjerde Etablering af nye Ruter, hvorved de Forsinkelser, som i Øjeblikket er uundgaelige for Skibsfarten, kan formindskes. Men Løsningen af disse Opgaver vil tage Tid; thi for at opnaa den fulde Sikkerhed for Strygning af de flest mulige Minityper maa ethvert Punkt paa Havbunden passeres op til 12—15 Gange. Dette medfører jo, at Ministryerne maa sejle meget store Distancer. De danske Ministryere har indtil Nytaar under Strygningen udsejlet ikke mindre end 27 000 Sømil, og saa maa der endda regnes med en vis Usikkerhed endnu over for visse særlige Minityper.

Det kan vel have almindelig Interesse at vide, at der i Løbet af Krigen er udlagt efter det Skøn, man kan danne sig, ca. 5 000 Miner i vore Færvande, og desværre viser Forliset af 16 Skibe, Forlis, som dog alle er indtruffet uden for de strøgne Ruter, at Minefaren endnu er meget betydelig, og at der vil stilles store Krav til Ministryingningen endnu i lang Tid fremover.

Flere ærede Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem Hr. Heilesen, det ærede Medlem Hr. Juul og det ærede Medlem Hr. Nørskov, har været inde paa Spørgsmaalet om de værnepligtiges Indkaldelse, idet man navnlig har ønsket, at det unge Mandskab fik Besked i ordentlig Tid, saaledes at de unge Mennesker var i Stand til at lægge en Plan for Anvendelsen af deres Tid enten til Skoleophold eller til praktisk Arbejde.

Det er rigtigt, at de unormale Forhold i det Overgangskaar, hvori vi befinder os, i den Henseende har fremkaldt betydelige Vanskeligheder. Før den 29. August 1943 var det Praksis, at enhver værnepligtig, der skulde møde ved Hæren, fik tilstillet sit Udskrivningspas inden den 1. Januar i det Aar, hvori han skulde møde. Efter den 29. August 1943, der paa saa mange Maader er Skæringspunkt her i Landet, ophørte saavel Sessionsbehandling som Indkaldelse af Mandskab til Hæren, og da Hæren efter den 5. Maj i Fjor skulde genopbygges, maatte der naturligt opstaa en Række særlige Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Juul har bl. a. paatalt det sene Tidspunkt, paa hvilket ad-